

A-PBT-A-72/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **C.I.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. december 4. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az xxx ügyszám alatt nyilvántartott kárügy (a továbbiakban: *Kárügy*) tekintetében a kárrendezési eljárást, az ajánlás kézhezvételétől számított 60 (hatvan) napon belül ismételten folytassa le annak figyelembevételével, hogy az xxx vagyonbiztosítás különös feltételeinek xxx fejezet xxx pontjában meghatározott földcsuszamlás biztosítási esemény bekövetkezett. Felhívja továbbá, hogy a lefolytatásra kerülő kárrendezési eljárás keretében állapítsa meg a biztosítási esemény folytán bekövetkezett károk helyreállításának költségét (ide nem értve a támfalban keletkezett károkat), és amennyiben a megállapított kárösszeg meghaladja a Kérelmező részére a Kárüggyel kapcsolatban megfizetett biztosítási szolgáltatás összegét, úgy a megállapított kár és megfizetett összeg különbözetét a Kérelmező felé fizesse meg.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. október 7. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, árvízkárból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között, 2012. szeptember 15. napi kockázatviselési kezdettel xxx

vagyonbiztosítási szerződés (a továbbiakban: *Biztosítás*) jött létre a zzz szám alatti ingatlanra (a továbbiakban: *Ingotlan*) mint kockázatviselési helyre vonatkozóan.

A Kérelmező 2013. június 14. napján kárbejelentéssel fordult a Pénzügyi Szolgáltató felé, mely szerint 2013. június 4-én az Ingatlan mellett található és a Dunával élő kapcsolatban lévő horgászto megáradt és kimosta az Ingatlanon található terasz támfalát, amely megindult, megcsúszott a horgászto irányába. A Pénzügyi Szolgáltató megbízásából eljáró felülvizsgáló kárszakértő 2013. augusztus 12. napján a kárhelyszínt megsemlézte és a kárképet jegyzőkönyvben rögzítette. A jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy az Ingatlanon található nyaraló 8-9 méteres magaspartra épült és a terület gáttal nem védett, valamint a terület belterület és természetvédelmi terület. A kárkép körében rögzítette, hogy a terasz beton burkolata el lett bontva, a támfalon a károsodások azonosíthatók és az kb. 0,5 métert csúszott meg az élővíz felé. A jegyzőkönyv – a károsult elmondása alapján – rögzítette továbbá, hogy elöntéssel kár nem keletkezett.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező kárigényét 2013. szeptember 9 napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy mivel a biztosítási feltételek szerint nem minősül biztosítási eseménynek a hullámtéren és nyílt ártéren történő elöntés, így biztosítási szolgáltatást nem tud nyújtani az adott káreseményre. A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát szintén elutasította, azonban egyedi elbírálás alapján, kárenyhítésként 50.000 Ft kifizetéséről intézkedett.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését a kárszakértő által kalkulált – azonban részére írásban meg nem erősített – 416.000 Ft összegben határozta meg.

A Kérelmező kérelmében vitatta, hogy az Ingatlan hullámtéren vagy nyílt ártéren helyezkedne el, mivel mint belterületi ingatlan ez nem állhat fenn. Vitatta továbbá, hogy a az Ingatlan tekintetében „teljes körű fedezet hiánya” volna megállapítható. Ezeket – álláspontja szerint – a Pénzügyi Szolgáltató semmivel sem támasztotta alá. Nehezményezte továbbá a kárrendezés elhúzóását.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Válasziratában előadta, hogy Biztosítás Különös Feltételei yyy pontjában szabályozott „árvíz” biztosítási eseményről akkor van szó, ha a felszíni élővizek és az azokba nyílt torkolattal csatlakozó csatornák és tavak áradása a kockázatviselés helyén, a biztosított vagyontárgyakban, azok elöntésével okoz károkat. Így árvízi hatás következményeként jelentkező kárra nem terjed ki a biztosító kockázatviselése, még akkor sem, ha a kárt a talajvíz emelkedés, talajvízmozgás, vagy ezek bármelyikével összefüggésben jelentkező talajmozgás okozta, vagy az nyílt ártéren vagy hullámtéren következett be, továbbá, ha azt belvíz okozta.

Kiemelte, hogy az adott esetben a kárral kapcsolatban az volt megállapítható, hogy Kérelmező által ideiglenesen lakott, az xxx horgászto mellett lévő nyaralójának támfala megcsúszott a Duna áradása miatt, mivel a Dunával közvetlen kapcsolatban álló horgászto vizét is felduzzasztotta a Duna áradása. A biztosított vagyontárgyakban elöntés miatti kár azonban nem keletkezett, tehát álláspontja szerint biztosítási esemény nem valósult meg.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. december 4. napján megtartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Fenntartotta azon nyilatkozatát, hogy az Ingatlan hullámtérben van, tekintettel arra, hogy közvetlenül a part mellett helyezkedik el. Kiemelte továbbá, hogy elöntési kár nem történt, így „árvíz” biztosítási esemény sem következett be. Kérdésre

válaszolva elmondta, hogy „földcsuszamlás” definíciója földrétegek elmozdulását feltételezi, jelen esetben viszont, a kárfelvételi jegyzőkönyvben is rögzítettek szerint, a víz mosta ki a terasz támfalát, és ennek következtében csúszott meg a terasz. Földcsuszamlás esetén sem lenne téríthető a támfalban keletkezett kár. A további károk fedezetére pedig figyelembe kell venni a Pénzügyi Szolgáltató által már térített 50.000 Ft-ot, mely akár fedezheti a támfalat ért károkon felüli károkat.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

1. Az eljárás során tényként volt megállapítható, hogy a felek között, 2012. szeptember 15. napi kockázatviselési kezdettel xxx vagyonszociális szerződés jött létre a zzz szám alatti ingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan. A Kérelmező a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx vagyonszociális általános és különös szerződési feltételeit (a továbbiakban együttesen: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) 536. § alapján biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően a biztosítási szerződésben meghatározott összeg megfizetésére kötelezi magát. Azt, hogy milyen események minősülnek a biztosító szolgáltatási kötelezettségét kiváltó biztosítási eseménynek, a biztosítási szerződés, jelen esetben a *Feltételek* tartalmazzák. Az eljáró tanácsnak ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kérelmező vonatkozásában megvalósult-e valamely, a *Feltételek*ben rögzített biztosítási esemény.

2. A kárrendezés és az eljárás során a Pénzügyi Szolgáltató arra hivatkozott, hogy mivel az Ingatlan egyrészt hullámtérben van, másrészt az Ingatlant nem öntötte el a víz, így árvíz biztosítási esemény nem valósult meg.

A Biztosítás különös feltételeinek xxx fejezet zzz pontja alapján árvíz biztosítási eseménynek minősül és megtéríti a biztosító azokat a károkat, amelyeket a felszíni élővizek és az azokba nyílt torkolattal csatlakozó csatornák és tavak áradása az árvízvédelmi töltések, gátak átlépésével, árvízvédelmi szempontból védettnek minősített területen, a kockázatviselés helyén, a biztosított vagyontárgyakban, azok elöntésével okozott. Nem téríti meg a biztosító a kárt, függetlenül attól, hogy az egy árvízi hatás következményeként jelentkezik, ha a talajvíz emelkedés, talajvízmozgás, vagy ezek bármelyikével összefüggésben jelentkező talajmozgás okozta, az nyílt ártéren vagy hullámtéren következett be, azt belvíz okozta.

A fentiek szerint tehát az árvíz biztosítási esemény szükségszerű eleme, hogy a kockázatviselés helyét, a biztosított vagyontárgyakat az árvíz elöntse. A 2013. augusztus 12. napján felvett kárfelvételi jegyzőkönyv a Kérelmező nyilatkozata alapján rögzíti, hogy elöntés folytán kár nem keletkezett. A Kérelmező sem a kárrendezés során, sem a Pénzügyi Békéltető Testület előtt nem hivatkozott arra, hogy az Ingatlant elöntötte az árvíz és kára ebből keletkezett. Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa tényként fogadta el, hogy a káresemény során elöntés nem történt, így az árvíz biztosítási esemény nem valósult meg.

3. A Kérelmező a kárrendezés során arra is hivatkozott, hogy a károk földcsuszamlás biztosítási eseménynek minősülnek, így ezen az alapon igényli a Pénzügyi Szolgáltató teljesítését. A Pénzügyi Szolgáltató 2013 szeptemberében (pontos keltezés nélkül) a Kérelmezőhöz intézett levelében maga is elismerte, hogy kétségtelen, hogy a tó megemelkedett vízhozama a partszakasz felázott talajszerkezetében átrendeződést okozhatott, és a talajnak a lejtő irányú csúszása sem zárható ki, azonban mivel a biztosítási szerződés földcsuszamlásra vonatkozó, kockázatvállalásából a támfalakban keletkezett károk kizárásra kerültek, így az elsődlegesen kialakult károkat földcsuszamlás kárként sincs lehetősége megtéríteni. A Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során előadta továbbá, hogy a „földcsuszamlás” definíciója földrétegek elmozdulását feltételezi, jelen esetben viszont, a kárfelvételi

jegyzőkönyvben is rögzítettek szerint, a víz mosta ki a terasz támfalát, és ennek következtében csúszott meg a terasz.

A Biztosítás különös feltételeinek xxx fejezet xxx pontja alapján földcsuszamlás biztosítási eseménynek minősül és megtéríti a biztosító a földfelszín alatti talajrétegek váratlan, lejtő irányú elcsúszása által a biztosított vagyontárgyakban okozott károkat. Nem tekinthető váratlan eseménynek, ha a földcsuszamlás veszélyének ismeretében építkeztek, függetlenül az építés engedélyezett vagy nem engedélyezett voltától. A biztosító nem téríti meg továbbá a földcsuszamlás által a támfalakban, mesterséges rézsűkben, egyéb műtárgyakban okozott károkat.

A Kárügyben készült kárfelvételi jegyzőkönyv kárfotókkal is alátámasztott megállapítása – mely szerint a támfalon a károsodások azonosíthatók és az kb. 0,5 métert csúszott meg az élővíz felé – alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa bizonyítottan fogadta el, hogy a kockázatviselés helyén a földfelszín alatti talajrétegek váratlan, lejtő irányú elcsúszása a biztosított vagyontárgyakban károkat okozott. A Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozásával szemben, mely szerint, ha a földrétegek elcsúszását a vízkimosás okozza, úgy az ebből fakadó kár nem minősülhet földcsuszamlás biztosítási eseménynek, a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa kiemeli, hogy a biztosítási esemény különös feltételekben található körülírása alapján nem bír jelentőséggel az, hogy a talajszintek lejtő irányú elcsúszása milyen okból következett be.

Helytálló a Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozása, mely szerint a Biztosítás Feltételei kifejezetten kizárják a földcsuszamlás által a támfalakban okozott károkat, így magában a támfalban, vagyis töltés megtámasztására szolgáló műtárgyban keletkezett kárt a Pénzügyi Szolgáltató nem köteles a Kérelmező felé megtéríteni.

A kárfelvételi jegyzőkönyv és a kárszemle során készített fényképfelvételek alapján megállapítható azonban, hogy a földcsuszamlás következtében nem csupán maga a támfal károsodott, hanem a támfalon belüli terasz és beton térburkolat is. Mivel ezen szerkezeti elemek nem képezik a támfal részét, így az ezekben keletkezett károkat a Biztosítás különös feltételei xxx fejezet xxx pontja alapján a Pénzügyi Szolgáltató köteles földcsuszamlás biztosítási esemény címén a Kérelmező felé megtéríteni.

Az ügyben a felek által előterjesztett bizonyítékok alapján a kár, támfalat ért károsodások nélkül számított összegszerűsége nem volt megállapítható. Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a károk helyreállításának költségét a kárrendezés körében állapítsa meg.

Az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a Psztv. 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. december 18.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja